

Sygn. akt VI U 387/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Ewa Milczarek

Protokolant – starszy sekretarz sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 10 sierpnia 2021 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: G. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 27 stycznia 2021 r., znak: (...)

w sprawie: G. M.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o jednorazowe dodatkowe świadczenie postojowe

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu G. M. prawo do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. Akt VI U 387/21

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił G. M. prawa do dodatkowego świadczenia postojowego. W uzasadnieniu decyzji wskazano, jako jej podstawę, art.15 ^{z⁽²⁾} ust 7 i art.15 ^{zv} ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. Organ rentowy uznał, że na dzień 30.09.2020 r. prowadzona przez odwołującego działalność gospodarcza była oznaczona kodem (...) (...)Zmiany kodu odwołujący na kod (...) dokonał odwołujący z dniem 21.01.2021 r.

W odwołaniu od tej decyzji G. M. wniósł o jej zmianę i przyznanie mu prawa do dodatkowego świadczenia postojowego. Odwołujący wskazał, że faktycznie przez cały czas prowadzi działalność zgodną z kodem (...) (...) mimo innego wpisu w CEIDG, gdzie zgłosił różne prowadzenie działalności pod różnymi kodami -(...)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Ubezpieczony G. M. prowadzi działalność gospodarczą od (...) r. Jest to sprzedaż towarów w sklepie stacjonarnym, w którym odwołujący sprzedaje odzież. Sklep mieści się w B. przy ulicy (...). Zgłaszając rozpoczęcie działalności gospodarczej odwołujący wskazał następujące kody (...): (...) Głównym wskazanym kodem działalności odwołującego był kod (...). Żona, jako pełnomocnik odwołującego, zakładała mu działalność gospodarczą i to ona wymieniła te kody oraz wskazała kod przeważającej działalności. Żona uzgadniała z odwołującym kwestie kodów. Miesiąc wcześniej odwołujący zgłosił prowadzenie działalności gospodarczej z kodem (...) i tego samego dnia zamknął tę działalność, bo okazało się że założenie działalności miesiąc później gwarantowało mu niższe składki na ZUS. W dniu 5.05.2018 r. odwołujący zarejestrował więc ponownie działalność gospodarczą wykonując te same czynności rejestracyjne. Nie zwrócił wtedy uwagi na kwestie prawidłowego oznaczenia kodów, bo nie miało to wówczas dla niego znaczenia. Odwołujący w swoim sklepie sprzedaje wyłącznie odzież: bluzki, kurtki, spodnie. Nie sprzedaje igieł, nici, materiałów, przędzy, wyrobów tekstylnych i pasmanteryjnych.

Przedłożone przez odwołującego łączne raporty okresowe z działalności należące do niego sklepu wykazały spadek obrotów w sklepie. Raporty bazy towarów opisujące rodzaj towarów, które odwołujący sprzedaje dowodzą, łącznie zestawieniem paragonów za sprzedane towary w okresie lipiec, sierpień i wrzesień 2020 r., że odwołujący nie sprzedawał w okresie poprzedzającym dzień 30.09.2020 r. żadnych wyrobów wymienionych w podklasie oznaczonej kodem (...) Raport wykonania przeglądu technicznego kasy fiskalnej dowodzi, że odwołujący nie dokonywał żadnych zmian rodzaju towarów, które zostały wprowadzone do kasy.

Odwołujący wystąpił o wypłatę dodatkowego świadczenia postojowego wnioskiem 26.01.2021 r. Po uzyskaniu decyzji odmownej dokonał zmiany kodu (...) z (...) na(...)

dowód: kopie i zestawienia paragonów k.41 i koperta k.63, wydruki z CEIDG k.42-44, 46, zeznania odwołującego-zapis A/V k.61

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny w sprawie Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów, których prawdziwości strony nie kwestionowały oraz zeznań odwołującego, którym dał wiarę jako szczerym i spontanicznym oraz znajdującym oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych., dodatkowe jednorazowe świadczenie postojowe służy osobie, o której mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 1, prowadzącej na dzień 30 września 2020r. pozarolniczą działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności m.in. kodem (...)Zatem istotne jest w sprawie, jaki faktycznie był przeważający rodzaj działalności odwołującego, a nie jaki formalnie wskazany został kod PKD w ewidencji działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 16 ustawy o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punktach Informacji dla Przedsiębiorcy, wpis co do PKD w CEIDG ma charakter deklaratoryjny i korzysta z domniemania prawdziwości. Zasada domniemania prawdziwości danych wpisanych do Rejestru stanowi przejaw realizacji zasady jego jawności i oznacza, że dane wpisane do CEIDG są prawdziwe, czyli odpowiadają stanowi faktycznemu. W związku z tym, że dane wpisane do Rejestru są zgodne z wnioskiem przedsiębiorcy, odpowiedzialność za brak prawdziwości tych danych ponosi przedsiębiorca, jeśli nie wystąpił z wnioskiem o ich uzupełnienie lub zmianę (zob. wyrok NSA z 19.04.2018 r., I GSK 240/18, LEX nr 2522119; wyrok WSA w Warszawie z 26.04.2018 r., V SA/Wa 2180/17, LEX nr 2531941; wyrok WSA w Lublinie z 8.02.2018 r., III SA/Lu 318/17, LEX nr 2465785).

Zasada domniemania prawdziwości ma gwarantować pewność obrotu prawnego, dlatego domniemanie to oznacza, że dane wpisane do ewidencji są zgodne ze stanem rzeczywistym, ponieważ zostały wpisane zgodnie ze zgłoszeniem przedsiębiorcy i nie zostały zmienione na jego wniosek o ich sprostowanie, uzupełnienie lub wykreślenie. Zarówno

kontrahenci, jak i organy administracji publicznej prowadzące postępowania administracyjne oraz sądy mają prawo opierać się na danych ujawnionych w ewidencji (wyrok NSA z 15.03.2016 r., I OSK 1632/14, LEX nr 2035987).

Odpowiedzialność za prawdziwość danych ponosi przedsiębiorca, choć można wnioskować, że w pewnym zakresie także organ ewidencyjny. W poprzednim stanie prawnym organ ewidencyjny nie ponosił odpowiedzialności za wiarygodność danych wprowadzonych do rejestru, na gruncie nowej ustawy (art. 11) organ ewidencyjny jest uprawniony do weryfikacji rzetelności danych, wobec czego również ponosi odpowiedzialność za ich zgodność ze stanem faktycznym w takim zakresie, w jakim weryfikacja jest możliwa na podstawie informacji znajdujących się w innych rejestrach publicznych.

Ocena, czy działalność gospodarcza rzeczywiście jest wykonywana, należy do sfery ustaleń faktycznych, a istnienie wpisu do ewidencji nie przesądza o faktycznym rodzaju prowadzenia działalności gospodarczej, jednakże wpis ten prowadzi do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji, która nie zgłosiła zawiadomienia o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, jest traktowana jako prowadząca taką działalność (wyrok SA w Białymstoku z 10.02.2016 r., III AUa 849/15, LEX nr 2015602). Domniemanie prawdziwości danych w CEIDG jest wzruszalne, jeżeli w drodze postępowania zostanie wykazane, że dane są niezgodne ze stanem rzeczywistym (wyrok WSA w Warszawie z 26.04.2018 r., V SA/Wa 2180/17, LEX nr 2531941).

W doktrynie wskazuje się jednak na problem, który powstaje wówczas, gdy zgłoszone we wniosku dane zostały wpisane przez organ ewidencyjny w sposób niezgodny z wnioskiem, zaś wnioskodawca nie dowiedział się o tym lub dowiedział się dopiero wtedy, gdy osoby trzecie uczyniły użytek z danych zawartych we wpisie, i dopiero wówczas wystąpił z wnioskiem o ich sprostowanie, uzupełnienie lub wykreślenie.

Zdaniem Sądu Okręgowego domniemanie prawdziwości wpisu do CEIDG można obalić w toku postępowania toczącego się na skutek odwołania od decyzji ZUS, przedstawiając dowody potwierdzające to, że faktyczna działalność danej osoby prowadzona jest pod innym kodem PKD. ZUS, co nie jest sporne w sprawie, rozpoznawał wniosek odwołującego w trybie przepisów postępowania administracyjnego. Postępowanie o sporne świadczenie przed organem rentowym było postępowaniem elektronicznym, organ nie prowadził żadnego postępowania dowodowego. Odwołujący wypełnił jedynie w systemie komputerowym określony wniosek i wysłał go do organu rentowego. Brak było zatem jakiegokolwiek możliwości ustalenia przez organ rentowy faktycznego przedmiotu działalności – organ rentowy miał do dyspozycji wyłącznie rejestr CEIDG. Niniejsza sprawa, po złożeniu odwołania, toczyła się przed sądem ubezpieczeń społecznych, zgodnie z procedurą cywilną, odrębną dla spraw z zakresu pracy i ubezpieczeń społecznych, które to postępowanie rządzi się innymi regułami niż postępowanie przed organem rentowym. Postępowanie dowodowe przeprowadzone przed Sądem na okoliczność, jaki faktycznie był przeważający przedmiot działalności gospodarczej odwołującego na dzień 30.09.2020r., wykazało w sposób nie budzący wątpliwości, że faktyczna działalność odwołującego polegała na sprzedaży odzieży i była objęta kodem (...)Sąd uznał za wiarygodne tłumaczenie odwołującego, że nie przywiązywał on szczególnej wagi do kolejności wpisów kodów PKD w CEIDG ale znaczącym w sprawie jest i to, że w pierwszym zgłoszeniu prowadzenia działalności gospodarczej jako kod przeważającej działalności odwołującego wskazano kod, który w myśl przepisów ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych dawał prawo do uzyskania dodatkowego świadczenia postojowego.

W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r.

w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) Dz.U.2007.251.1885 wskazano :

Dział 47 - Handel detaliczny, z wyłączeniem handlu detalicznego pojazdami samochodowymi.

Handel detaliczny najpierw sklasyfikowany jest według miejsca sprzedaży (sprzedaż w sklepie: odpowiednie podklasy grup 47.1 do 47.7; sprzedaż poza siecią sklepową: odpowiednie podklasy grup 47.8 i 47.9).

Handel detaliczny prowadzony w sklepach został podzielony na sprzedaż detaliczną artykułów nowych w sklepach niewyspecjalizowanych (odpowiednie podklasy grupy 47.1) i wyspecjalizowanych (odpowiednie podklasy grup 47.2 do 47.7) i oraz sprzedaż detaliczną artykułów używanych w sklepach wyspecjalizowanych (podklasa 47.79.Z).

W ramach sprzedaży detalicznej prowadzonej w sklepach wyspecjalizowanych dokonano podziału według rodzaju sprzedawanych towarów.

Sprzedaż detaliczna prowadzona poza siecią sklepową została podzielona według miejsca sprzedaży, np.: sprzedaż prowadzona na straganach i targowiskach (odpowiednie podklasy grupy 47.8) oraz pozostała sprzedaż detaliczna, np. sprzedaż korespondencyjna, handel obwoźny, automaty sprzedające itp. (odpowiednie podklasy grupy 47.9).

Handel detaliczny obejmuje sprzedaż towarów zwanych towarami konsumpcyjnymi lub detalicznymi.

Natomiast sprzedaż dóbr, takich jak: ziarna zbóż, rudy, maszyny przemysłowe itp. jest wyłączona z tego działu.

Dział ten obejmuje odsprzedaż (sprzedaż bez przetwarzania) nowych i używanych artykułów użytku osobistego i artykułów gospodarstwa domowego prowadzoną przez sklepy, domy towarowe, domy sprzedaży wysyłkowej, na straganach, przez domokrążców i akwizytorów, spółdzielnie konsumenckie, domy aukcyjne, Internet itp.,

Kod 47.51.Z dotyczy sprzedaży detalicznej wyrobów tekstylnych prowadzonej w wyspecjalizowanych sklepach

Podklasa ta obejmuje sprzedaż detaliczną:

- tkanin,
- przędzy dla celów dziewiarskich,
- przędzy do produkcji dywanów, kilimów, gobelinów lub haftów,
- wyrobów tekstylnych,
- wyrobów pasmanteryjnych, igieł, nici do szycia itp.

Podklasa ta nie obejmuje:

- sprzedaży detalicznej odzieży, sklasyfikowanej w 47.71.Z.

Kod 47.71.Z dotyczy sprzedaży detalicznej odzieży prowadzonej w wyspecjalizowanych sklepach

Podklasa ta obejmuje sprzedaż detaliczną:

- wyrobów odzieżowych, w tym bielizny,
- wyrobów futrzarskich,
- dodatków odzieżowych, takich jak: rękawiczki, krawaty, szelki itp.

W myśl art. 15z² dotyczącym osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, ustawa z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych stwierdza, że jednorazowe dodatkowe świadczenie postojowe przysługuje:

1. Osobie, o której mowa w art. 15z¹ ust. 1 pkt 1, prowadzącej na dzień 30 września 2020 r. pozarolniczą działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodem 47.71.Z, 47.72.Z, 47.81.Z, 47.82.Z, 47.89.Z, 49.39.Z, 56.10.A, 56.10.B, 56.21.Z, 56.29.Z, 56.30.Z,

59.11.Z, 59.12.Z, 59.13.Z, 59.14.Z, 59.20.Z, 74.20.Z, 77.21.Z, 79.90.A, 79.90.C, 82.30.Z, 85.51.Z, 85.52.Z, 85.53.Z, 85.59.A, 85.59.B, 86.10.Z w zakresie działalności leczniczej polegającej na udzielaniu świadczeń w ramach lecznictwa uzdrowiskowego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych, lub realizowanej w trybie stacjonarnym rehabilitacji leczniczej, 86.90.A, 86.90.D, 90.01.Z, 90.02.Z, 90.04.Z, 91.02.Z, 93.11.Z, 93.13.Z, 93.19.Z, 93.21.Z, 96.01.Z, 96.04.Z, która skorzystała ze świadczenia postojowego w trybie art. 15zs lub art. 15zua, przysługuje prawo do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego, jeżeli przychód z tej działalności uzyskany w październiku albo listopadzie 2020 r. był niższy co najmniej o 40% w stosunku do przychodu uzyskanego odpowiednio w październiku albo listopadzie 2019 r.

2. Ustalenie prawa do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego, o którym mowa w ust. 1, następuje na wniosek osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, zawierający dane, o których mowa w art. 15zs ust. 3 pkt 1 lit. a, c i e, pkt 2, 5 i 6, oświadczenie o rodzaju przeważającej działalności, o której mowa w ust. 1, oraz oświadczenie potwierdzające, że jej przychód z działalności uzyskany w październiku albo listopadzie 2020 r. był niższy co najmniej o 40% w stosunku do przychodu uzyskanego odpowiednio w październiku albo listopadzie 2019 r.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. W oświadczeniu jest zawarta klauzula następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Jednorazowe dodatkowe świadczenie postojowe, o którym mowa w ust. 1, oraz koszty obsługi wypłaty tego świadczenia są finansowane z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

5. Koszty obsługi, o których mowa w ust. 4, wynoszą 0,5% kwoty przeznaczonej na wypłatę jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego, o którym mowa w ust. 1.

6. Minister właściwy do spraw pracy, na wniosek Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych środki na wypłatę jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego oraz na pokrycie kosztów obsługi wypłaty tego świadczenia.

7. Do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 15zr ust. 1, 3 i 4, art. 15zs ust. 6 i 7, art. 15zu, art. 15zv, art. 15zx, art. 15zz i art. 15zza.

8. Oceny spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1, w zakresie oznaczenia prowadzonej działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007 dokonuje się na podstawie danych zawartych w rejestrze REGON w brzmieniu na dzień 30 września 2020 r.

Skoro postępowanie dowodowe przeprowadzone, zgodnie z wnioskami stron, wykazało, że odwołujący G. M. faktycznie prowadził na dzień 30.09.2020 r. działalność gospodarczą oznaczoną kodem (...)a spełnienia innych warunków przez odwołującego organ rentowy nie kwestionował, Sąd Okręgowy uznał, że odwołujący spełnia przesłanki określone w art.15 zs² ustawy covidowej.

Zdaniem Sądu Okręgowego punkt 8 cyt. przepisu art.15 zs² ustawy adresowany jest wyłącznie do organu rentowego, który w tym postępowaniu elektronicznym poprzedzającym przyznanie świadczenia lub jego odmowy nie ma możliwości badania rodzaju działalności w oparciu o jakiegokolwiek dokumenty z wyłączeniem danych zawartych w rejestrze REGON. W postępowaniu sądowym, w którym nie istnieją jednak ograniczenia dowodowe (art.473 k.p.c.), Sąd może przeprowadzać postępowanie realizując wnioski stron i to miało miejsce w niniejszej sprawie. Ubezpieczony udowodnił przy pomocy dowodów z dokumentów rodzaj faktycznej działalności gospodarczej i dlatego Sąd Okręgowy na podstawie art.477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał odwołującemu prawo do dodatkowego świadczenia postojowego.

Na oryginale właściwy podpis.